

16 e tref Mark 5:35-43
Helena Elisabeth 20080907

Döden och livet är dagens tema.

Texterna i dag talar om hur Jesus övervinner döden: hur Lasaros blir uppväckt från de döda efter att ha legat i graven under tre dagar, hur Änkan i Nain får sin son uppväckt när de bar honom genom stadsporten ut mot graven och även den upplästa texten vittnar om hur Jesus övervinner döden.

Det är som ett påskdagstema som vilar över hela denna dag. Livet vann dess namn är Jesus.

Tidigare i Markusevangeliet berättas hur den förtvivlade synagogföreståndaren som hette Jairos bad enträget till Jesus: *"Min lilla dotter är nära att dö. Kom och lägg dina händer på henne, så att hon räddas till livet."* Vi förstår pappans förtvivlan när hans dotter blivit sjuk. Han hade hört talas om Jesus som botade sjuka, därför bad han Jesus om hjälp. Villigt följer Jesus med honom, men blir hindrad av människor som trängdes kring honom, bl a en sjuk kvinna som hade ruinerat sig genom att vända sig till olika läkare, men det blev inte bättre med henne utan snarare sämre. Nu var Jesus hennes sista chans till bättring. Hon nu fick hon uppleva kraften hos Jesus genom att bara röra vid Jesu kläder. Men hon fick också ett ord med sig, när hon helad gick vidare, Jesus sa till henne: *Gå i frid.*

Så kom chockbeskedet till synagogföreståndaren: *"Din dotter är död. Du skall inte besvära Mästaren längre."* Ett dödsbud är alltid jobbigt att ta emot. Här i dödens värld händer det allt ofta. Många äldre som är mätta på livet kanske har längtat efter att få dö. För andra är det en ond bråd död. En oändlig sorg drabbar en förälder, likt Jairos, att få beskedet att ens barn har dött.

Men Jesus, som hörde deras ord, sade till föreståndaren: "Var inte rädd, tro bara."

I ett annat sammanhang sa Jesus några liknande ord: *"Var inte rädd. Jag är den förste och den siste och den som lever. Jag var död, och se, jag lever i evigheters evighet, och jag har nycklarna till döden och dödsriket.* Upp 1:17-18

Jesus är den som till sörjande vill ge av sin tröst, han vill ge hopp om livet, han som redan innan vi blev födda bar oss människor i sina tankar och som är med oss människor i alla våra levnadsdagar.

Sedan lät han ingen mer än Petrus och Jakob och hans bror Johannes följa med, och de gick hem till föreståndaren.

Dessa tre lärjungar fick också senare vara vittnen till hur Jesus visade sin härlighet på det heliga berget och de fick höra den himmelska rösten som sa: Denne är min älskade son som jag har utvalt.

Nu skulle de få vara vittnen till hur Jesus övervinner döden. Petrus berättade detta sedan vidare till Markus som skrev ned det i sitt evangelium,

När Jesus kom hem till synagogföreståndaren och hör människornas gråt säger Jesus: *"Varför ropar ni och gråter? Flickan är inte död, hon sover."* Då skrattade de åt honom.

Utifrån mänsklig erfarenhet så är den som är död, död. Det är inte så mycket att göra åt det.

Men Jesus säger: *Flickan är inte död, hon sover*, det uttrycker något om döden som senare i nya testamentet ofta är förekommande, när de döda benämns som de avsomnade. Av erfarenhet vet vi att den som sover skall vakna upp. Så är det kristna hoppet om de döda, som Daniel uttrycker det *många av dem som sover i mullen skall vakna. 12:2*

Jesus går från ord till handling, han *tog med sig flickans far och mor och lärjungarna och gick in där hon låg. Så tog han barnets hand och sade: "Talita koum!"* (det betyder: *Lilla flicka, jag säger dig, stig upp!*). Och genast reste sig flickan och gick omkring, hon var tolv år gammal.

Ett skaparunder skedde, hon som var död fick liv. På samma sätt ska en människa i uppståndelsen få del at det liv som aldrig dör.

De blev utom sig av förvåning. Förundrade kommer människor i uppståndelsen att se att det höll att tro på Jesus.

Sedan sade han åt dem att ge flickan något att äta.

I dag erbjuder också Herren Jesus oss att äta av livets bröd och välsignelsens kalk.

Nattvarden brukar ibland kallas för ett odödlighetens läkemedel. Där får vi bli förenade med livets Herre, han som övervunnit döden och evigt lever.

Många har där vid nattvardsborden gripits av förundran över hur Gud möter oss där i nattvarens heliga stund och blivit fördjupade i sin tro på frälsaren Jesus Kristus.